

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 5/25

V Lucemburku dne 16. ledna 2025

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-277/23 | Ministerstvo financija (Grant Erasmus+)

Grant Erasmus+: částka vyplacená studentovi nesmí být zohledněna při výpočtu daně z příjmů rodiče, který jej vyživuje

Chorvatský student obdržel podporu na vzdělávací mobilitu v rámci programu Erasmus+ na studijní pobyt na univerzitě ve Finsku. Chorvatská daňová správa informovala jeho matku, že na zvýšení základního osobního odpočtu na vyživované dítě, který vždy pobírala, nemá v daném roce nárok. Maximální částky stanovené chorvatskými právními předpisy byly totiž překročeny tím, že její dítě obdrželo podporu na mobilitu v rámci programu Erasmus+.

Chorvatský ústavní soud, kterému byl spor předložen, si kladl otázku, zda je dotčená vnitrostátní daňová právní úprava slučitelná s unijním právem. **Soudní dvůr odpověděl záporně.**

Nejprve uvedl, že pokud se členský stát účastní programu Erasmus+, musí dbát na to, aby podmínky pro poskytování a zdanění stipendií na podporu mobility příjemců tohoto programu nevytvářely neodůvodněné omezení práva svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států.

V projednávaném případě nebyla v rozhodné době podpora na mobilitu jako taková předmětem daně v Chorvatsku. Byla však zohledňována pro účely výpočtu daně z příjmů matky, což ji znevýhodňovalo.

Zohlednění podpory na mobilitu, kterou vyživované dítě čerpalo, pro účely určení výše základního odpočtu, na který má rodič-daňový poplatník nárok za toto dítě, které má za následek **ztrátu nároku na zvýšení tohoto odpočtu v rámci výpočtu daně z příjmů, představuje omezení práva volného pohybu a pobytu.**

Soudní dvůr měl za to, že za takových okolností, zejména s ohledem na hospodářské vazby mezi dítětem a jeho rodičem, **může účinky tohoto omezení namítat nejen vyživované dítě, které využilo svobody pohybu, ale i jeho rodič-daňový poplatník, který je přímo znevýhodněn účinky tohoto omezení.**

Soudní dvůr konečně připomněl, že omezení práva na volný pohyb a pobyt může být s ohledem na unijní právo odůvodněno pouze tehdy, když se zakládá na objektivních hlediscích obecného zájmu, která jsou nezávislá na státní příslušnosti dotyčných osob. Musí být navíc přiměřené cíli legitimně sledovanému vnitrostátním právem. Zejména musí být způsobilé zajistit uskutečnění tohoto cíle. Pokud jde konkrétně o dodržení zásady proporcionality, Soudní dvůr uvedl, že finanční podpora v rámci programu Erasmus+ má přispívat k pokrytí dodatečných nákladů, které by nevznikly, kdyby k této mobilitě nedošlo. Proto nesnižuje výdaje rodičů-daňových poplatníků v rámci jejich povinnosti vyživovat nezaopatřené děti ani nezvyšuje daňovou schopnost těchto rodičů. Daňové zacházení s těmito podporami může vést k vyššímu daňovému zatížení těchto rodičů-daňových poplatníků, aniž by jim byly navýšeny prostředky, které mají k dispozici, aby mu čelili. Z toho důvodu měl Soudní dvůr za to, že dotčená vnitrostátní právní úprava může mít dokonce opačné účinky.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

